

32007L0065

18.12.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 332/27

DIREKTIVA 2007/65/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 11. prosinca 2007.****o izmjeni Direktive Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2. i članak 55.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s postupku određenom u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 89/552/EEZ ⁽⁴⁾ usklađuje određene odredbe propisane zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja. Međutim, nove tehnologije u prijenosu

audiovizualnih medijskih usluga zahtijevaju prilagodbu propisanog okvira koji bi uzeo u obzir učinak strukturne promjene, širenje informacijskih i komunikacijskih tehnologija i tehnoloških napredaka poslovnih modela, posebno financiranje komercijalnog emitiranja i osigurao najbolje uvjete konkurentnosti i pravne sigurnosti informacijskih tehnologija Europe i njezinih medijskih industrija i usluga, i poštivanje kulturne i jezične različitosti.

(2) Zakoni, propisi i upravne mjere u državama članicama o obavljanju djelatnosti televizijskog emitiranja već su usklađene Direktivom 89/552/EEZ, dok pravila koja se primjenjuju na djelatnosti kao što su audiovizualne medijske usluge na zahtjev, sadrže nepodudaranja od kojih neka mogu onemogućiti slobodno kretanje tih usluga u Europskoj zajednici i mogu poremetiti konkurentnost na unutarnjem tržištu.

(3) Audiovizualne medijske usluge su u jednakoj mjeri kulturne i gospodarske usluge. Njihova sve veća važnost za društva, demokraciju — posebno kroz osiguranje slobode informacija, različitosti mišljenja i medijskog pluralizama — obrazovanje i kulturu opravdava primjenu posebnih pravila na te usluge.

(4) Članak 151. stavak 4. Ugovora zahtijeva od Zajednice da uzme u obzir kulturne strane pri svom djelovanju iz drugih odredaba Ugovora, posebno kako bi se poštivala i promicala različitost kultura.

(5) U svojim rezolucijama od 1. prosinca 2005. ⁽⁵⁾ i 4. travnja 2006. ⁽⁶⁾ na Konferenciji za okruglim stolom u Dohi i Ministarskoj konferenciji WTO-a, Europski parlament je zahtijevao da se osnovne javne usluge, primjerice audiovizualne usluge, isključe iz liberalizacije u pregovorima GATS-a. U svojoj rezoluciji od 27. travnja

⁽¹⁾ SL C 318, 23.12.2006., str. 202.

⁽²⁾ SL C 51, 6.3.2007., str. 7.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 13. prosinca 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 15. listopada 2007. (još nije objavljeno u Službenom listu), Stajalište Europskog parlamenta od 29. studenoga 2007.

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja. (SL L 298, 17.10.1989., str. 23.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 97/36/EZ (SL L 202, 30.7.1997., str. 60.).

⁽⁵⁾ SL C 285 E, 22.11.2006., str. 126.

⁽⁶⁾ SL C 293 E, 2.12.2006., str. 155.

2006. ⁽¹⁾, Europski je parlament podržao Konvenciju Unesca o zaštiti i promicanju različitosti kulturnih izričaja, koja posebno navodi da „kulturne djelatnosti, robe i usluge imaju istodobno gospodarsku i kulturnu prirodu, zato što izražavaju identitete, vrijednosti i značenja, i stoga se ne smiju tretirati kao da imaju isključivo komercijalnu vrijednost”. Odlukom Vijeća 2006/515/EZ od 18. svibnja 2006. o zaključku Konvencije o zaštiti i promicanju različitosti kulturnih izričaja ⁽²⁾ prihvaćena je Konvencija Unesca u ime Zajednice. Konvencija je stupila na snagu 18. ožujka 2007. Ova Direktiva poštuje načela te Konvencije.
- (6) Tradicionalne audiovizualne medijske usluge — primjerice televizija — i nove audiovizualne medijske usluge na zahtjev nude značajne mogućnosti za zapošljavanje u Zajednici, posebno u malim i srednjim poduzećima, i potiču gospodarski rast i ulaganje. Imajući na umu važnost jednakih uvjeta za sve sudionike na tržištu i pouzdanog europskog tržišta za audiovizualne medijske usluge, osnovna načela unutarnjeg tržišta, primjerice slobodna konkurentnost i jednaki tretman, trebaju se poštivati kako bi se osigurala transparentnost i predvidljivost na tržištima za audiovizualne medijske usluge i postigle niske prepreke za ulazak na ista.
- (7) Pravna nesigurnost i poslovanje pod nejednakim uvjetima postoje za europska poduzeća koja pružaju audiovizualne medijske usluge u vezi s pravnim sustavom koji uređuje nove audiovizualne medijske usluge na zahtjev. Stoga je potrebno, radi izbjegavanja narušavanja tržišnog natjecanja, poboljšati pravnu sigurnost, kako bi se pomoglo da se popuni unutarnje tržište, i olakšati nastajanje jedinstvenog informacijskog područja, da se barem osnovna razina usklađenih pravila primjeni na sve audiovizualne medijske usluge, televizijsko emitiranje (tj. linearne audiovizualne medijske usluge) i audiovizualne medijske usluge na zahtjev (tj. ne-linearne audiovizualne medijske usluge). Osnovna načela Direktive 89/552/EEZ, to jest načelo zemlje podrijetla i zajedničke minimalne standarde, dokazala su svoju vrijednost i stoga se trebaju zadržati.
- (8) Komisija je 15. prosinca 2003. donijela Komunikaciju o budućnosti europske regulatorne audiovizualne politike, u kojoj je naglasila da regulatorna politika u tom sektoru mora zaštititi određene javne interese, primjerice kulturnu raznolikost, pravo na informacije, medijski pluralizam, zaštitu maloljetnih osoba i zaštitu potrošača
- i na podizanje svijesti javnosti i medijske pismenosti, sada i u budućnosti.
- (9) Rezolucija Vijeća i predstavnici vlada država članica, koji su se sastali u Vijeću 25. siječnja 1999. u vezi javnog emitiranja ⁽³⁾ potvrdili su da ispunjenje misije javnog emitiranja zahtijeva da isto nastavi imati koristi od tehnološkog napretka. Supostojanje privatnih i javnih pružatelja audiovizualnih medijskih usluga je obilježje koje ističe europsko audiovizualno medijsko tržište.
- (10) Komisija je donijela inicijativu „i2010: Europsko informacijsko društvo” za promicanje rasta i radnih mjesta u informacijskom društvu i medijskoj industriji. To je sveobuhvatna strategija izrađena za poticanje proizvodnje europskoga sadržaja, razvoja digitalnog gospodarstva i povećanje broja korisnika informacijske i komunikacijske tehnologije, naspram pozadine približavanja usluga informacijskog društva i medijskih usluga, mreža i uređaja, kroz modernizaciju i uporabu svih instrumenata politike EU-a: propisanih instrumenata, istraživanja i partnerstava s industrijom. Komisija se obvezala na stvaranje stalnog okvira za unutarnje tržište za usluge informacijskog društva i medijske usluge kroz modernizaciju pravnog okvira za audiovizualne usluge, počevši s prijedlogom Komisije u 2005. za modernizaciju Direktive o televiziji bez granica i za njezinu pretvorbu u Direktivu o audiovizualnim medijskim uslugama. Cilj inicijative i2010 u načelu će se postići tako da se omogući industriji da raste samo uz isključivo potrebne propise, i da se omogući otvaranje malih poduzeća koja su bogatstvo budućnosti i osnivači novih radnih mjesta, kako bi došlo do procvata, inovacije i otvaranja novih radnih mjesta na slobodnom tržištu.
- (11) Europski parlament donio je 4. rujna 2003. ⁽⁴⁾, 22. travnja 2004. ⁽⁵⁾ i 6. rujna 2005. ⁽⁶⁾ rezolucije koje su zahtijevale prilagodbu Direktive 89/552/EEZ kako bi se odrazilo strukturne promjene i tehnološki napreci dok bi se u potpunosti poštivala njezina temeljna načela, koja ostaju valjana. K tome, Europski je parlament u načelu podržao opći pristup osnovnih pravila za sve audiovizualne medijske usluge i dodatna pravila za televizijsko emitiranje.

⁽³⁾ SL C 30, 5.2.1999., str. 1.

⁽⁴⁾ Rezolucija Europskog parlamenta o televiziji bez granica (SL C 76 E, 25.3.2004., str. 453.).

⁽⁵⁾ Rezolucija Europskog parlamenta o rizicima kršenja, u EU i posebno u Italiji, slobode izražavanja i informiranja (članak 11. stavak 2. Povelje o temeljnim pravima) (SL C 104 E, 30.4.2004., str. 1026.).

⁽⁶⁾ Rezolucija Europskog parlamenta o primjeni članaka 4. i 5. Direktive 89/552/EEZ (Televizija bez granica), kako je izmijenjena Direktivom 97/36/EZ, za razdoblje 2001.-2002. (SL C 193 E, 17.8.2006., str. 117.).

⁽¹⁾ SL C 296 E, 6.12.2006., str. 104.

⁽²⁾ SL L 201, 25.7.2006., str. 15.

- (12) Ova Direktiva pojačava usklađenost s temeljnim pravima i u potpunosti je u skladu s načelima koja priznaje Povelja o temeljnim pravima Europske unije⁽¹⁾, a posebno njezinim člankom 11. S tim u vezi, ova Direktiva ni na koji način ne treba sprečavati države članice da primjenjuju njihova ustavna pravila u vezi sa slobodom tiska i slobodom izražavanja u medijima.
- (13) Ova Direktiva ne treba utjecati na obveze država članica koje proizlaze iz primjene Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa⁽²⁾ te pravila o uslugama informacijskog društva. Sukladno tome, nacrt nacionalnih mjera za primjenu na audiovizualne medijske usluge na zahtjev strože ili iscrpnije prirode od mjera koje su potrebne kako bi se samo prenijela ova Direktiva treba podlijegati provedbenim obvezama propisanim člankom 8. Direktive 98/34/EZ.
- (14) Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva)⁽³⁾ u skladu s člankom 1. stavkom 3. ne dovodi u pitanje mjere koje se poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini, za provedbu općih interesnih ciljeva, posebno u vezi s upravljanjem sadržaja i audiovizualnom politikom.
- (15) Nijedna odredba ove Direktive ne treba zahtijevati ili poticati države članice da uvedu nove sustave za izdavanje dozvola ili upravno ovlaštenje za svaku vrstu audiovizualne medijske usluge.
- (16) Za potrebe ove Direktive, definicija nekih audiovizualnih medijskih usluga trebala bi pokrivati samo audiovizualne medijske usluge, bilo da se radi o televizijskom emitiranju ili uslugama na zahtjev, koje su masovne usluge, to jest, koje su namijenjene za prijem i koje mogu imati jasan učinak na značajan dio javnosti. Njezino područje primjene trebalo bi biti ograničeno na usluge kako je određeno Ugovorom i stoga bi trebalo pokrivati svaki oblik gospodarske djelatnosti, uključujući poduzeća s javnim uslugama, ali ne treba pokrivati djelatnosti koje su prvenstveno negospodarske i koje nisu u konkurenciji s televizijskim emitiranjem, primjerice privatnim internet stranicama i uslugama koje se sastoje od pružanja ili distribucije audiovizualnog sadržaja proizvedenog od strane privatnih korisnika za svrhu dijeljenja i razmjene u interesnim zajednicama.
- (17) Audiovizualne medijske usluge na zahtjev odlikuju se svojstvom „televizičnosti”, tj. da konkuriraju za istu publiku kao i televizijsko emitiranje, a priroda i načini pristupa toj usluzi doveli bi korisnika da razumno očekuje propisanu zaštitu u području primjene ove Direktive. U svjetlu ovog i kako bi se spriječile razlike u vezi slobodnog kretanja i konkurentnosti, pojam „programa” treba tumačiti na dinamičan način uzimajući u obzir napretke u televizijskom emitiranju.
- (18) Za potrebe Direktive, definicija audiovizualnih medijskih usluga trebala bi pokrivati masovne medije u njihovoj funkciji informiranja, zabave i obrazovanja javnosti, i treba uključivati audiovizualnu komercijalnu komunikaciju ali treba isključivati svaki oblik privatnog dopisivanja, primjerice elektronske poruke upućene ograničenom broju primatelja. Ta definicija trebala bi isključivati sve usluge čija glavna svrha nije osiguravanje programa, tj. gdje je bilo koji audiovizualni sadržaj samo slučajaj u odnosu na uslugu, a nije njegova glavna svrha. Primjeri uključuju internetske stranice koje sadrže audiovizualne sastavne dijelove samo na komplementaran način, primjerice animirane grafičke sastavne dijelove, kratke televizijske oglase vezane uz neki proizvod ili uslugu koja nije audiovizualna. Zbog tih razloga, igre na sreću koje uključuju ulog koji predstavlja novčani iznos, uključujući lutrije, klađenje i druge oblike kockarskih usluga, i internetske igre i tražilice, ali ne emisije posvećene kockanju ili igrama na sreću, treba isključiti iz područja primjene ove Direktive.
- (19) Za potrebe ove Direktive, definicija pružatelja medijskih usluga treba isključivati fizičke ili pravne osobe koje samo prenose programe za koje urednička odgovornost leži na trećim stranama.
- (20) Televizijsko emitiranje trenutačno uključuje posebice analognu i digitalnu televiziju, prijenos uživo, emitiranje putem interneta i aplikaciju video na zahtjev, dok je sam video na zahtjev, primjerice, audiovizualna medijska usluga na zahtjev. Općenito, za televizijsko emitiranje ili televizijske programe koji se također nude kao audiovizualne medijske usluge na zahtjev od strane istog pružatelja medijskih usluga, zahtjevi ove Direktive trebaju se smatrati ispunjenima kroz ispunjavanje zahtjeva koji su primjenjivi na televizijsko emitiranje, tj. linearan prijenos. Međutim, kad se nude različite vrste usluga paralelno, ali je jasno da su te usluge odvojene, ova se Direktiva treba primijeniti na sve obuhvaćene usluge.

⁽¹⁾ SL C 364, 18.12.2000., str. 1.

⁽²⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/96/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 81.).

⁽³⁾ SL L 108, 24.4.2002., str. 33. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 717/2007 (SL L 171, 29.6.2007., str. 32.).

(21) Područje primjene ove Direktive ne pokriva elektroničke inačice novina i časopisa.

- (22) U svrhu ove Direktive, pojam „audiovizualni” odnosi se na pokretne slike sa ili bez zvuka, na taj način uključujući nijeme filmove, ali ne pokrivajući prijenos zvuka ili radijske usluge. Dok je glavna svrha audiovizualne medijske usluge osiguravanje programa, definicija takve usluge također treba pokrivati sadržaj temeljen na tekstu koji prati programe, primjerice usluge podnaslovljavanja i elektroničke programske vodiče. Samostalne usluge temeljene na tekstu ne spadaju u područje primjene ove Direktive, što ne treba utjecati na slobodu država članica da urede te usluge na nacionalnoj razini u skladu s Ugovorom.
- (23) Pojam urednička odgovornost je neophodan za određivanje uloge pružatelja medijskih usluga i time za određivanje audiovizualnih medijskih usluga. Države članice mogu daljnje određivati vidove definicije uredničke odgovornosti, posebno pojam „učinkovite kontrole”, pri donošenju mjera za provedbu ove Direktive. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje oslobođenja od obveza propisanih Direktivom 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) ⁽¹⁾.
- (24) U okviru televizijskog emitiranja pojam istovremenog gledanja trebao bi također pokriti prividno istodobno gledanje zbog razlika u kratkom vremenskom zaostajanju koje se događa između prijensa i prijema emisije zbog tehničkih razloga koji su svojstveni postupku prijensa.
- (25) Sva obilježja audiovizualne medijske usluge određena u njezinoj definiciji i objašnjena u uvodnim izjavama od 16. do 23. trebaju biti prisutna u isto vrijeme.
- (26) Uz televizijsko oglašavanje i teletgovinu, u ovu Direktivu treba uvesti širu definiciju audiovizualne komercijalne komunikacije, koja međutim ne treba uključivati javne objave i dobrotvorna obraćanja koja se besplatno emitiraju.
- (27) Načelo zemlje podrijetla treba ostati osnova ove Direktive, budući da je ona bitna za stvaranje unutarnjeg tržišta. Ovo se načelo stoga treba primjenjivati na sve audiovizualne medijske usluge kako bi se osigurala pravna sigurnost za pružatelje medijskih usluga kao potrebne osnove za nove poslovne modele i raspoređivanja takvih usluga. Također je bitno kako bi se osigurao slobodan protok informacija i audiovizualnih programa na unutarnjem tržištu.
- (28) Kako bi se promicala snažna, konkurentna i integrirana europska audiovizualna industrija i poticao medijski pluralizam u Europskoj uniji, samo jedna država članica treba imati nadležnost nad pružateljem medijske usluge, a pluralizam informacija treba biti temeljno načelo Europske unije.
- (29) Tehnološki napretci, posebno u vezi s digitalnim satelitskim programima, znače da bi trebalo prilagoditi dodatne kriterije kako bi se osiguralo odgovarajuće uređenje i njegova učinkovita provedba i akterima dala stvarna ovlast nad sadržajem audiovizualne medijske usluge.
- (30) Budući da se ova Direktiva odnosi na usluge koje se nude javnosti u Europskoj uniji, primjenjuje se isključivo na audiovizualne medijske usluge koje javnost može primiti izravno ili neizravno u jednoj ili više država članica sa standardnom potrošačkom opremom. Definicija „standardne potrošačke opreme” ostavlja se mjerodavnim nacionalnim tijelima.
- (31) Članci od 43. do 48. Ugovora određuju temeljno pravo slobode poslovnog nastana. Stoga su pružatelji medijskih usluga općenito slobodni birati države članice u kojima imaju poslovni nastan. Sud Europskih zajednica također ističe da „Ugovor ne brani poduzeću ostvarivanje slobode pružanja usluga ako ne nudi usluge u državi članici u kojoj ima poslovni nastan” ⁽²⁾.
- (32) Države članice trebale bi imati mogućnost primjene detaljnijih ili strožih pravila u područjima usklađenim ovom Direktivom i to na pružatelje medijskih usluga u njihovoj nadležnosti, dok osiguravaju da su ta pravila usklađena s općim načelima prava Zajednice. Kako bi se bavili slučajevima kad neki nakladnik televizije u nadležnosti jedne države članice osigurava televizijsko emitiranje koje je u potpunosti ili većinom usmjereno na državno područje druge države članice, zahtjev za države članice da međusobno surađuju i, u slučajevima izbjegavanja, sudsku praksu Suda Europskih zajednica uobličie u pravna pravila ⁽³⁾, zajedno s učinkovitijim postupkom, bilo bi odgovarajuće rješenje koje uzima u obzir interese države članice bez dovođenja u pitanje odgovarajuću primjenu načela zemlje podrijetla. Načelo pravila od interesa za javnost razvio je Sud u svojoj sudskoj praksi u vezi s člancima 43. i 49. Ugovora i uključuje, *inter alia*, pravila o zaštiti potrošača, zaštiti maloljetnika i kulturnoj politici. Država članica koja traži suradnju treba osigurati da dotična posebna nacionalna pravila budu objektivno potrebna, da se primjenjuju na nediskriminirajući način i da su razmjerna.

⁽²⁾ Slučaj C-56/96 VT4, stavak 22.; Slučaj C-212/97 Centros protiv Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; vidjeti također: Slučaj C-11/95 Komisija protiv Kraljevine Belgije i Slučaj C-14/96 Paul Denuit.

⁽³⁾ Slučaj C-212/97 Centros protiv Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; Slučaj C-33/74 Van Binsbergen protiv Bestuur van de Bedrijfsvereniging; Slučaj C-23/93 TV 10 SA protiv Commissariaat voor de Media, stavak 21.

⁽¹⁾ SL L 178, 17.7.2000., str. 1.

- (33) Država članica, kada procjenjuje za svaki pojedinačni slučaj je li emitiranje pružatelja medijskih usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici u potpunosti ili većinom usmjerena prema njenom državnom području, može se pozivati na pokazatelje kao što je podrijetlo televizijskog oglašavanja i/ili prihoda od pretplate, glavni jezik usluge ili postojanje programa ili komercijalne komunikacije posebno usmjerene na javnost države članice u kojoj ima prijem.
- (34) Prema ovoj Direktivi, bez obzira na primjenu načela zemlje podrijetla, države članice još uvijek mogu poduzeti mjere za ograničenje slobode kretanja televizijskog emitiranja, no samo pod uvjetima i slijedeći postupak određen ovom Direktivom. Međutim, Sud Europskih zajednica sukladno smatra da se svako ograničenje slobode pružanja usluga, primjerice svako odstupanje od temeljnog načela Ugovora, mora tumačiti s ograničenjem ⁽¹⁾.
- (35) S obzirom na audiovizualne medijske usluge na zahtjev, ograničenja o njihovom slobodnom pružanju jedino su moguća u skladu s uvjetima i postupcima koji odražavaju ograničenja koja su već određena člankom 3. stavcima 4., 5. i 6. Direktive 2000/31/EZ.
- (36) U svojoj Komunikaciji Europskomu parlamentu i Vijeću o boljem uređivanju rasta i radnih mjesta u Europskoj uniji, Komisija je istakla da je potrebna pažljiva analiza odgovarajućeg regulatornog pristupa, posebice kako bi se utvrdilo je li zakonodavstvo poželjno za odnosan sektor i problem, ili treba razmotriti druga rješenja kao što su koreguliranje ili samoreguliranje. Nadalje, iskustvo je pokazalo da instrumenti za koreguliranje i samoreguliranje, provedeni u skladu s različitim pravnim tradicijama država članica, mogu igrati važnu ulogu u pružanju visoke razine zaštite potrošača. Mjere usmjerene na ostvarivanje ciljeva od javnog interesa u novom sektoru audiovizualnih medijskih usluga učinkovitije su ako se poduzimaju uz aktivnu potporu samih pružatelja usluga.

Stoga samoreguliranje tvori jednu vrstu dobrovoljne inicijative koja omogućava gospodarskim subjektima, socijalnim partnerima, ne-vladinim organizacijama ili udruženjima da donesu zajedničke smjernice između sebe i za sebe. Države članice trebaju, u skladu s njihovim različitim pravnim tradicijama, priznati ulogu koju učinkovito samoreguliranje može igrati kao dopuna uspostavljenim zakonodavnim i sudskim i/ili upravnim mehanizmima i njegov koristan doprinos postizanju ciljeva

ove Direktive. Međutim, dok samoreguliranje može biti dodatna metoda za provedbu određenih odredbi ove Direktive, ono ne treba biti zamjena za obveze nacionalnog zakonodavca.

Koreguliranje daje, u svojem najužem obliku, pravnu povezanost između samoreguliranja i nacionalnog zakonodavca sukladno pravnim tradicijama država članica. Koreguliranje treba dozvoliti mogućnost za upletanje države u slučaju neispunjavanja njegovih ciljeva. Ne dovodeći u pitanje službene obveze država članica u vezi s prenošenjem, ova Direktiva potiče uporabu koreguliranja i samoreguliranja. To ne obvezuje države članice na osnivanje koregulatornih i/ili samoregulatornih sustava niti ne prekida ili ugrožava trenutne koregulatorne ili samoregulatorne inicijative koje se već provode u državama članicama i koje su učinkovite.

- (37) „Medijska pismenost” odnosi se na vještine, znanje i razumijevanje koji omogućavaju potrošačima da se učinkovito i sigurno koriste medijima. Medijski pismeni ljudi sposobni su vršiti izbore na temelju informacija, razumjeti prirodu sadržaja i usluga i koriste cijeli niz mogućnosti koje nude nove komunikacijske tehnologije. Oni su sposobniji da zaštite sebe i svoje obitelji od štetnih ili uvredljivih materijala. Stoga treba promicati razvoj medijske pismenosti u svim dijelovima društva i pomno pratiti njegov napredak.

Preporuka Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o zaštiti maloljetnika i ljudskog dostojanstva i prava na odgovor u vezi s konkurentnosti europske audiovizualne i izravne informacijske uslužne industrije ⁽²⁾ već sadrže niz mogućih mjera za promicanje medijske pismenosti, primjerice nastavak obrazovanja učitelja i instruktora, posebno internetsko usavršavanje usmjereno na djecu od rane dobi, uključujući poduku koja je također otvorena roditeljima, ili organizacija nacionalnih kampanja usmjerenih na građane, uključujući sve komunikacijske medije, za pružanje informacija o odgovornoj uporabi interneta.

- (38) Prava na televizijsko emitiranje za događaje od velikog interesa za javnost mogu steći nakladnici televizije na osnovi isključivosti. Međutim, bitno je promicati pluralizam kroz raznolikost proizvodnje i programiranja vijesti u Europskoj uniji i poštovati načela priznata člankom 11. Povelje o temeljnim pravima Europske unije.

⁽¹⁾ Slučaj C-355/98 Komisija protiv Belgije [2000.] ECR I-1221, stavak 28; Slučaj C-348/96 Calfa [1999] ECR I-0011, stavak 23.

⁽²⁾ SL L 378, 27.12.2006., str. 72.

(39) Kako bi se zaštitila temeljna sloboda primanja informacija i osiguralo da interesi gledatelja u Europskoj uniji budu u potpunosti i odgovarajuće zaštićeni, oni koji ostvaruju isključiva prava na televizijsko emitiranje događaja od velikog interesa za javnost trebaju jamčiti drugim nakladnicima televizije pravo na uporabu kratkih isječaka za programe općih vijesti pod pravičnim, razumnim i nediskriminirajućim uvjetima uzimajući u obzir isključiva prava. Te uvjete treba priopćiti pravodobno prije održavanja događaja od velikog interesa za javnost kako bi se osiguralo dovoljno vremena ostalima da ostvare to pravo. Nakladniku televizije se treba omogućiti da ostvari to pravo preko posrednika koji izričito djeluje u njegovo ime pojedinačno za svaki događaj. Ti se kratki isječci mogu koristiti za emitiranja u Europskoj uniji na svim kanalima uključujući posebne sportske kanale i ne prelaze 90 sekundi.

Pravo pristupa kratkim isječcima primjenjuje se na prekograničnoj osnovi samo gdje je to potrebno. Stoga nakladnik televizije prvo treba zatražiti pristup od nakladnika televizije koji ima poslovni nastan u istoj državi članici i ima isključiva prava na događaj od velikog interesa za javnost.

Pojam programa općih vijesti ne pokriva prikupljanje kratkih isječaka u zabavnim programima.

Načelo zemlje podrijetla primjenjuje se na pristup i prijenos kratkih isječaka. U preko-graničnom slučaju, to znači da treba sekvencijalno primjenjivati različito zakonodavstvo. Prvo, za pristup kratkim isječcima primjenjuje se zakonodavstvo države članice u kojoj nakladnik televizije koji osigurava početni signal (tj. osigurava pristup) ima poslovni nastan. To je obično država članica u kojoj se dotični događaj održava. Kad država članica uspostavi istovrijedan sustav pristupa dotičnom događaju, u svakom slučaju primjenjuje se zakonodavstvo države članice. Drugo, na prijenos kratkih isječaka primjenjuje se zakonodavstvo države članice gdje nakladnik televizije koji prenosi kratke isječke ima poslovni nastan.

(40) Zahtjevi ove Direktive o pristupu događajima od velikog interesa za javnost u svrhu kratkih informativnih izvješća ne dovode u pitanje Direktivu 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu⁽¹⁾ i odnosnih međunarodnih konvencija u području autorskih prava i srodnih prava. Države članice trebaju omogućiti pristup događajima od velikog interesa za javnost davanjem pristupa signalu nakladnika televizije u smislu ove Direktive. Međutim, one mogu odabrati druge jednake načine u smislu ove Direktive. Ti načini uključuju, *inter alia*, dodjelu pristupa mjestu održavanja tih događaja prije dodjele pristupa signalu.

Nakladnika televizije ne sprječava se od zaključivanja iscrpnijih ugovora.

(41) Treba osigurati da praksa pružatelja medijskih usluga pri pružanju njihovih televizijskih emitiranja informativnih programa uživo na zahtjev i dalje bude moguća i kasnije nakon prijenosa uživo, bez prilagodbe pojedinačnih programa kroz izostavljanje kratkih isječaka. Ova je mogućnost ograničena na ponudu na zahtjev istovjetnog televizijski emitiranog programa od strane istog pružatelja medijske usluge, kako se ne bi moglo koristiti za stvaranje novih poslovnih modela na zahtjev temeljenih na kratkim isječcima.

(42) Audiovizualne medijske usluge na zahtjev različite su od televizijskog emitiranja s obzirom na izbor i kontrolu koje korisnik može provoditi, i s obzirom na učinak koji te usluge imaju na društvo⁽²⁾. To opravdava uvođenje blažih propisa za audiovizualne medijske usluge na zahtjev, koji se trebaju uskladiti samo s osnovnim pravilima određenim u ovoj Direktivi.

(43) Zbog posebne prirode audiovizualnih medijskih usluga, posebno učinka tih usluga na način na koji ljudi stvaraju svoja mišljenja, potrebno je da korisnici točno znaju tko je odgovoran za sadržaj tih usluga. Stoga je državama članicama važno da osiguraju da korisnici imaju lak i izravan pristup u svako doba informacijama o pružatelju medijske usluge. Svaka država članica treba odlučiti o praktičnim pojedinostima za način postizanja ovog cilja ne dovodeći u pitanje bilo koju drugu odnosnu odredbu zakonodavstva Zajednice.

(44) Dostupnost štetnog sadržaja u audiovizualnim medijskim uslugama nastavlja zaokupljati pozornost zakonodavaca, medijske industrije i roditelja. Također će biti novih izazova, posebno u vezi s novim platformama i novim proizvodima. Stoga je potrebno uvesti pravila za zaštitu fizičkog, mentalnog i moralnog razvoja maloljetnika, kao i ljudskog dostojanstva u svim audiovizualnim medijskim uslugama, uključujući audiovizualne komercijalne komunikacije.

(45) Mjere uvedene za zaštitu fizičkog, mentalnog i moralnog razvoja maloljetnika i ljudskog dostojanstva treba pažljivo staviti u ravnotežu s temeljnim pravom na slobodu izražavanja kako je određeno Poveljom o temeljnim pravima Europske unije. Cilj tih mjera, primjerice uporaba osobnih identifikacijskih brojeva (PIN oznaka), sustava za filtriranje ili označavanje, jest da se osigura odgovarajuća razina zaštite fizičkog, mentalnog i moralnog razvoja maloljetnika i ljudskog dostojanstva u vezi s audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev.

⁽¹⁾ SL L 167, 22.6.2001., str. 10.

⁽²⁾ Slučaj C-89/04, Mediakabel.

Preporuka o zaštiti maloljetnika i ljudskog dostojanstva i o pravu na odgovor već je priznala važnost sustava za filtriranje i označivanje i uključila je velik broj mogućih mjera u korist maloljetnika, primjerice sustavno dostavljanje korisnicima učinkovitog sustava za filtriranje, koji se može ažurirati i jednostavan je za korištenje kad se korisnici pretplate na pristup pružatelju ili opremanje pristupa uslugama koje su posebno namijenjene djeci s automatskim sustavima za filtriranje.

- (46) Pružatelji medijske usluge u nadležnosti država članica u svakom slučaju bi trebali podlijegati zabrani za prosljeđivanje dječje pornografije sukladno odredbama Okvirne odluke Vijeća od 22. prosinca 2003. o suzbijanju seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije ⁽¹⁾.
- (47) Nijedna od odredbi koje uvodi ova Direktiva u vezi sa zaštitom fizičkog, mentalnog i moralnog razvoja maloljetnika i ljudskog dostojanstva nužno ne zahtijeva da se mjere koje su poduzete za zaštitu tih interesa provode uz prethodnu provjeru audiovizualnih medijskih usluga od strane javnih tijela.
- (48) Moguće je da audiovizualne medijske usluge na zahtjev djelomično zamijene televizijsko emitiranje. U skladu s tim one trebaju, gdje je primjenjivo, promicati proizvodnju i distribuciju europskih djela i stoga aktivno doprinijeti promicanju kulturne raznolikosti. Takva potpora europskim djelima može, na primjer, uzeti oblik financijskih doprinosa takvih usluga proizvodnji i stjecanju prava na europska djela, najmanjeg udjela europskih djela u katalozima „video na zahtjev”, ili privlačnog predstavljanja europskih djela u elektroničkim rasporedima programa. Važno je redovito preispitivati primjenu odredaba koje se odnose na promicanje europskih djela putem audiovizualnih medijskih usluga. U okviru izvješća određenih ovom Direktivom, države članice također posebno trebaju uzeti u obzir financijski doprinos tih usluga proizvodnji i stjecanju prava europskih djela, udio europskih djela u katalogu audiovizualnih medijskih usluga, i u stvarnoj potrošnji europskih djela koja nude takve usluge.
- (49) Pri određivanju „producerskih prava koji su neovisni od nakladnika televizije” kako je određeno člankom 5. Direktive 89/552/EEZ, države članice posebno trebaju odgovoravajući uzeti u obzir kriterije, kao što je vlasništvo produkcijske tvrtke, iznos programa koje osigurava isti nakladnik televizije i vlasništvo sekundarnih prava.

- (50) Pri provedbi odredaba članka 4. Direktive 89/552/EEZ, države članice trebale bi poticati nakladnike televizije da uključe odgovarajući udio koproduciranih europskih djela ili europskih djela ne-domaćeg podrijetla.
- (51) Važno je osigurati da se kinematografska djela prenose u dogovorenim rokovima između nositelja prava i pružatelja medijskih usluga.
- (52) Dostupnost audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev povećava mogućnost izbora potrošača. Stoga se čini da izvedbena pravila koja uređuju audiovizualnu komercijalnu komunikaciju za audiovizualne medijske usluge na zahtjev nisu opravdana niti imaju smisla s tehničkog stajališta. Međutim, sva audiovizualna komercijalna komunikacija treba poštovati ne samo identifikacijska pravila već također i osnovnu razinu kvalitativnih pravila kako bi se zadovoljili jasni ciljevi javne politike.
- (53) Pravo na odgovor je primjeren pravni lijek za televizijsko emitiranje i mogao bi se isto tako primijeniti i na izravno povezanu okolinu. Preporuka o zaštiti maloljetnika i ljudskog dostojanstva i o pravu na odgovor već sadrži odgovarajuće smjernice za provedbu mjera u nacionalnom zakonodavstvu ili praksi kako bi se dovoljno osiguralo pravo na odgovor ili jednaki lijekovi u vezi s izravnim medijima.
- (54) Kako je priznala Komisija u svojoj komunikaciji o tumačenju određenih strana odredaba o televizijskom oglašavanju u direktivi „Televizija bez granica” ⁽²⁾, razvoj novih tehnika oglašavanja i tržišnih inovacija stvorio je nove učinkovite mogućnosti za audiovizualne komercijalne komunikacije u tradicionalnim uslugama emitiranja, koje ih može bitno osposobljavaju da konkuriraju na podjednakim tržištima s inovacijama na zahtjev.
- (55) Komercijalni i tehnološki napreci omogućavaju korisnicima povećan izbor i odgovornost u njihovoj uporabi audiovizualnih medijskih usluga. Kako bi ostali ujednačeni s ciljevima od općeg interesa, propisi trebaju osiguravati određeni stupanj prilagodljivosti u vezi s televizijskim emitiranjem. Načelo odvajanja treba se ograničiti na televizijsko oglašavanje i teletgovinu, treba dozvoliti plasman proizvoda u određenim okolnostima, osim ako država članica ne odluči drukčije, a neka količinska ograničenja treba ukinuti. Međutim, u slučaju kad je plasman proizvoda prikriven, treba ga zabraniti. Načelo odvajanja ne treba spriječiti uporabu novih tehnika oglašavanja.

⁽¹⁾ SL L 13, 20.1.2004., str. 44.

⁽²⁾ SL C 102, 28.4.2004., str. 2.

- (56) Osim prakse koja je pokrivena ovom Direktivom, Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenim poslovnim djelovanjima poduzetnika prema potrošaču na unutarnjem tržištu⁽¹⁾ primjenjuje se na nepoštenu poslovnu praksu, kao što je obmanjujuća i nasrtljiva praksa u audiovizualnim medijskim uslugama. Uz to, budući da Direktiva 2003/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o oglašavanju i sponzorstvu duhanskih proizvoda⁽²⁾, koja zabranjuje oglašavanje i sponzorstvo za cigarete i druge duhanske proizvode u tiskanim medijima, uslugama informacijskog društva i radijskog emitiranja, ne dovodi u pitanje Direktivu 89/552/EEZ, s obzirom na posebna obilježja audiovizualnih medijskih usluga, odnos između Direktive 2003/33/EZ i Direktive 89/552/EEZ treba ostati isti nakon stupanja na snagu ove Direktive. Članak 88. stavak 1. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za primjenu kod ljudi⁽³⁾ koji brani oglašavanje u javnosti određenih lijekova primjenjuje se, kako je određeno stavkom 5. tog članka, ne dovodeći u pitanje članak 14. Direktive 89/552/EEZ. Odnos između Direktive 2001/83/EZ i Direktive 89/552/EEZ treba ostati isti nakon stupanja na snagu ove Direktive. Nadalje, ova Direktiva ne dovodi u pitanje Uredbu (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani⁽⁴⁾.
- (57) S obzirom na povećane mogućnosti za gledatelje da izbjegavaju oglašavanje kroz uporabu novih tehnologija kao što su digitalni osobni video snimači i povećani izbor kanala, izvedbeni propis o ubacivanju oglašavanja putem kratkih TV reklama s ciljem zaštite gledatelja više nije opravdana. Dok ova Direktiva ne treba povećati količinu prihvatljivog oglašavanja po satu, nakladnicima televizije treba omogućiti prilagodljivost u vezi s ubacivanjem tamo gdje to ne šteti cjelovitosti programa na nepropisan način.
- (58) Ova je Direktiva namijenjena zaštititi posebne prirode europske televizije, gdje se oglašavanje po mogućnosti ubacuje između programa, i stoga ograničava moguće prekide kinematografskih djela i filmova snimljenih za televiziju kao i prekide nekih vrsta programa koji još uvijek trebaju posebnu zaštitu.
- (59) Ranije postojeće ograničenje trajanja dnevnog televizijskog oglašavanja bilo je uvelike teoretsko. Ograničenje po satu važnije je budući da se također primjenjuje za vrijeme najveće gledanosti. Stoga dnevno ograničenje treba ukinuti, dok se ograničenje po satu treba zadržati za kratke televizijske oglase i kratke oglase za teletrgovinu. Čini se da ograničenje na vrijeme koje se dozvoljava kanalima za teletrgovinu ili oglašavanje više ne opravdava određeni povećani izbor za potrošače. Međutim, ograničenje od 20 % kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu po satu ostaje primjenjivo. Pojam kratke TV reklame za oglašavanje smatra se televizijskim oglašavanjem u smislu članka 1. stavka (i) Direktive 89/552/EEZ kako je izmijenjeno ovom Direktivom s trajanjem od najviše 12 minuta.
- (60) Prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija je praksa koja je zabranjena ovom Direktivom zbog svog negativnog učinka na potrošače. Zabrana prikrivene audiovizualne komercijalne komunikacije ne pokriva zakoniti plasman proizvoda u okviru ove Direktive, gdje je gledatelj odgovarajuće obaviješten o postojanju plasmana proizvoda. To se može učiniti isticanjem činjenice da se plasman proizvoda odvija u određenom programu, na primjer putem neutralnog logotipa tvrtke.
- (61) Plasman proizvoda stvarnost je u kinematografskim djelima i audiovizualnim djelima snimljenim za televiziju, no države članice različito uređuju ovu praksu. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za sve sudionike na tržištu, a time i potaknula konkurentnost europske medijske industrije, potrebno je donijeti pravila za plasman proizvoda. Definicija plasmana proizvoda uvedena ovom Direktivom pokriva svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja se sastoji od uključenja ili upute na proizvod, uslugu ili njihov zaštitni znak tako da se isti prikazuje u programu, u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu. Besplatno pružanje roba ili usluga, primjerice produkcijski rekviziti ili nagrade, smatraju se plasmanom proizvoda samo ako su uključene robe ili usluge od značajne vrijednosti. Plasman proizvoda podliježe istim kvalitativnim pravilima i ograničenjima koja se primjenjuju na audiovizualnu komercijalnu komunikaciju. Odlučujući kriterij za razlikovanje sponzorstva od plasmana proizvoda jest činjenica da je kod plasmana proizvoda upućivanje na proizvod ugrađeno u radnju programa, što je razlog zašto definicija u članku 1. stavku (m) Direktive 89/552/EEZ kako je izmijenjeno ovom Direktivom sadrži riječ „u”. Suprotno od toga, upućivanja na sponzora mogu se pokazati tijekom programa ali nisu dio radnje.
- (62) Plasman proizvoda trebalo bi u načelu zabraniti. Međutim, odstupanja su primjerena za neke vrste programa, na osnovi pozitivnog popisa. Država članica treba moći povući se iz tih odstupanja, u potpunosti ili djelomično, na primjer dozvoljavajući plasman proizvoda samo u programima koji nisu proizvedeni isključivo u toj državi članici.

(1) SL L 149, 11.6.2005., str. 22.

(2) SL L 152, 20.6.2003., str. 16.

(3) SL L 311, 28.11.2001., str. 67. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1901/2006 (SL L 378, 27.12.2006., str. 1.).

(4) SL L 404, 30.12.2006., str. 9., kako je ispravljeno u SL L 12, 18.1.2007., str. 3.

(63) Nadalje, sponzorstvo i plasman proizvoda trebali bi biti zabranjeni kad utječu na sadržaj programa tako da utječu na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga. To je slučaj u vezi s tematskim plasmanom.

(64) Pravo osoba s invaliditetom i starijih osoba na sudjelovanje i uključenost u društveni i kulturni život Zajednice neraskidivo je povezano s pružanjem dostupnih audiovizualnih medijskih usluga. Načini za postizanje dostupnosti uključuju, ali nisu ograničeni na, znakovni jezik, podnaslovljavanje, zvučni opis i lako razumljiv navigacijski izbornik.

(65) U skladu s obvezama koje su dodijeljene državama članicama Ugovorom, one su odgovorne za prenošenje i učinkovitu provedbu ove Direktive. Države članice su slobodne izabrati odgovarajuće instrumente sukladno njihovim pravnim tradicijama i uspostavljenim strukturama, i posebno oblik njihovih nadležnih neovisnih regulatornih tijela, kako bi mogle izvršavati njihove zadatke u provedbi ove Direktive nepristrano i transparentno. Točnije, instrumenti koje su odabrale države članice trebaju doprinijeti promicanju medijskog pluralizma.

(66) Bliska suradnja između nadležnih regulatornih tijela država članica i Komisije potrebna je kako bi se osigurala ispravna primjena ove Direktive. Slično tome bliska suradnja između država članica i između regulatornih tijela država članica posebno je važna u vezi s učinkom koji nakladnici televizije s poslovnim nastanom u jednoj državi članici mogu imati na drugu državu članicu. U slučaju kad su postupci izdavanja dozvola određeni nacionalnim zakonodavstvom i ako je njima obuhvaćeno više od jedne države članice, poželjno je da se kontakti između pojedinih tijela odvijaju prije dodjele takvih dozvola. Ta suradnja pokriva sva područja usklađena Direktivom 89/552/EEZ kako je izmijenjeno ovom Direktivom, a posebno njezinim člankom 2., člankom 2.a i člankom 3.

(67) Budući da ciljeve ove Direktive stvaranje područja bez unutarnjih granica za audiovizualne medijske usluge koje istodobno osigurava visoku razinu zaštite ciljeva od općeg interesa, posebno zaštitu maloljetnika i ljudskog dostojanstva te promiče prava osoba s invaliditetom, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se može zbog područja primjene i učinaka ove Direktive, na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere sukladno načelu supsidijarnosti kako je određeno člankom 5. Ugovora. Sukladno načelu proporcionalnosti, kako je određeno tim člankom, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(68) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljem zakonodavstvu ⁽¹⁾, države članice se potiču na sastavljanje, same za sebe i u interesu Zajednice, svoje vlastite tablice, prikazujući, u mjeri u kojoj je to moguće, podudarnost između ove Direktive i mjera za prenošenje kako bi ih obznanile javnosti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 89/552/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. Naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Direktiva 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama)”

2. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Za potrebe ove Direktive:

(a) ‚audiovizualnom medijskom uslugom‘ smatra se:

— usluga kako je određena člancima 49. i 50. Ugovora koja spada pod uredničku odgovornost pružatelja medijske usluge i kojoj je glavna svrha osiguravanje programa kako bi se izvještavala, zabavljala ili obrazovala opća javnost putem elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu članka 2. stavka (a) Direktive 2002/21/EZ. Takva audiovizualna medijska usluga je televizijsko emitiranje kako je određeno u točki (e) ovog članka ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev kako je određena u točki (g) ovog članka,

i/ili

— audiovizualna komercijalna komunikacija;

(b) ‚programom‘ se smatra niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijske usluge i čiji je oblik i sadržaj usporediv s oblikom i sadržajem televizijskog emitiranja. Primjeri programa uključuju cjelovečernje igrane filmove, sportske događaje, situacijske komedije, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame;

⁽¹⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

- (c) ‚uredničkom odgovornošću‘ smatra se provedba učinkovite kontrole nad izborom programa i nad njihovom organizacijom u kronološkom rasporedu, u slučaju televizijskih emisija, ili u katalogu, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev. Urednička odgovornost ne podrazumijeva nužno bilo kakvu pravnu odgovornost u nacionalnom zakonodavstvu za sadržaj ili pružene usluge;
- (d) ‚pružateljem medijske usluge‘ smatra se fizička ili pravna osoba koja ima uredničku odgovornost za odabir audiovizualnog sadržaja audiovizualne medijske usluge i određuje način na koji se ista organizira;
- (e) ‚televizijskim emitiranjem‘ (tj. linearnom audiovizualnom medijskom uslugom) smatra se audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijske usluge za istodobno gledanje programa na osnovi rasporeda programa;
- (f) ‚nakladnikom televizije‘ smatra se pružatelj medijske usluge televizijskih emitiranja;
- (g) ‚audiovizualnom medijskom uslugom na zahtjev‘ (tj. nelinearnom audiovizualnom medijskom uslugom) smatra se audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijske usluge za gledanje programa u trenutku koji bira korisnik i na njegov pojedinačni zahtjev na temelju kataloga programa koji odabire pružatelj medijske usluge;
- (h) ‚audiovizualnom komercijalnom komunikacijom‘ smatraju se slike sa ili bez zvuka koje su izrađene za promicanje, izravno ili neizravno, roba, usluga ili ugled fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom djelatnošću. Te slike prate ili su uključene u program u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili u svrhu samo-promicanja. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, *inter alia*, televizijsko oglašavanje, sponzorstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda;
- (i) ‚televizijskim oglašavanjem‘ smatra se bilo koji oblik oglasa emitiran u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili emitiranje u svrhu samo-promicanja od strane javnog ili privatnog poduzeća ili fizičke osobe u vezi s trgovinom, poslovanjem, obrtništvom ili strukom kako bi se promicala nabava roba ili usluga, uključujući nepokretne imovine, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje;
- (j) ‚prikrivenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom‘ smatra se predstavljanje roba, usluga, naziva, zaštitnog znaka ili djelatnosti proizvođača roba ili pružatelja usluga u programima u obliku riječi ili slika kad je namjera pružatelja medijske usluge da takvo predstavljanje služi za oglašavanje i može zavratiti javnost u vezi njegove prirode. Takvo se predstavljanje smatra namjernim posebno ako je izvršeno u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu;
- (k) ‚sponzorstvom‘ se smatra svaki doprinos javnog ili privatnog poduzeća ili fizičke osobe, koji nisu uključeni u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili u proizvodnju audiovizualnih djela, financiranju audiovizualnih medijskih usluga ili programa u svrhu promicanja njihova imena, zaštitnog znaka, ugleda, djelatnosti ili proizvoda;
- (l) ‚teletrgovinom‘ se smatraju izravne ponude emitirane javnosti u svrhu nabave robe ili usluge, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje;
- (m) ‚plasmanom proizvoda‘ smatra se svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja uključuje ili upućuje na proizvod, uslugu ili pripadajući zaštitni znak tako da se isti prikazuje u programu, u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu;
- (n) i. ‚europskim djelima‘ smatraju se sljedeća:
- djela podrijetlom iz država članica,
  - djela podrijetlom iz europskih trećih država koje su strane Europske konvencije o prekograničnoj televiziji Vijeća Europe i koja ispunjavaju uvjete točke ii.,
  - djela koproducirana u okviru sporazuma vezanih uz audiovizualni sektor koji su sklopljeni između Zajednice i trećih zemalja i ispunjavaju uvjete određene u svakom od tih sporazuma,
  - primjena odredaba druge ili treće alineje uvjetovana je time da djela podrijetlom iz država članica ne podliježu diskriminacijskim mjerama u predmetnoj trećoj zemlji;

ii. Djela iz točke (i) prve i druge alineje uglavnom su djela koja su napravili autori i radnici s prebivalištem u jednoj ili više država iz točke (i) prve i druge alineje, pod uvjetom da udovoljavaju jednom od sljedeća tri uvjeta:

- napravili su ih jedan ili više producenata s poslovnim nastanom u jednoj ili više tih država, ili
- proizvodnju djela nadgledaju i stvarno kontroliraju jedan ili više producenata s poslovnim nastanom u jednoj ili više tih država, ili
- doprinos koproducenta tih država ukupnim troškovima koprodukcije prevladavajući je, a koprodukciju ne kontrolira jedan ili više producenata s poslovnim nastanom izvan tih država;

iii. Djela koja nisu europska djela u smislu točke (i) ali su proizvedena u okviru bilateralnih ugovora o koprodukciji koji su zaključeni između država članica i trećih zemalja smatraju se europskim djelima, pod uvjetom da koproducenti iz Zajednice snabdijevaju većinski udio ukupnog troška proizvodnje i da proizvodnju ne kontrolira jedan ili više producenata s poslovnim nastanom izvan državnog područja država članica.”

3. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

1. Svaka država članica osigurava da su sve audiovizualne medijske usluge koje prenose pružatelji medijske usluge koji spadaju pod njezinu nadležnost usklađene s pravilima sustava zakonodavstva koje se primjenjuje na audiovizualne medijske usluge namijenjene za javnost u toj državi članici.

2. Za potrebe ove Direktive, pružatelji medijske usluge u nadležnosti države članice su pružatelji:

(a) koji imaju poslovni nastan u toj državi članici u skladu sa stavkom 3.; ili

(b) na koje se primjenjuje stavak 4.

3. Za potrebe ove Direktive, smatra se da je pružatelj medijske usluge s poslovnim nastanom u jednoj od država članica u sljedećim slučajevima:

(a) pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u toj državi članici i uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose se u toj državi članici;

(b) ako pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u jednoj od država članica ali uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose se u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj ima poslovni nastan u državi članici gdje je značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga. Ako značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga djeluje u svakoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima svoje sjedište. Ako značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga ne djeluje niti u jednoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je započeo svoju djelatnost u skladu sa zakonodavstvom te države članice, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu povezanost s gospodarstvom te države članice;

(c) ako pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u jednoj od država članica, ali se odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u trećoj zemlji, smatra se da ima poslovni nastan u dotičnoj državi članici, pod uvjetom da značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga djeluje u toj državi članici.

4. Za pružatelje medijske usluge na koje se ne primjenjuje stavak 3. smatra se da spadaju pod nadležnost države članice u sljedećim slučajevima:

(a) pružatelji medijske usluge koriste satelitsku uzlaznu vezu smještenu u toj državi članici;

(b) iako pružatelji medijske usluge ne koriste satelitsku uzlaznu vezu smještenu u toj državi članici, koriste satelitski kapacitet koji pripada toj državi članici.

5. Ako se ne može odrediti koja država članica ima nadležnost u skladu sa stavcima 3. i 4., nadležna država članica je ona u kojoj ima poslovni nastan pružatelj medijske usluge u smislu članaka od 43. do 48. Ugovora.

svakog raspirivanja mržnje na temelju rase, spola, vjere ili nacionalnosti i povreda ljudskog dostojanstva pojedinaca,

6. Ova Direktiva ne primjenjuje se na audiovizualne medijske usluge namijenjene isključivo za prijem u trećim zemljama i koje javnost ne prima izravno ili neizravno standardnom korisničkom opremom u jednoj ili više država članica.”

— zaštita javnog zdravlja,

4. Članak 2.a mijenja se kako slijedi:

— javna sigurnost, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane,

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

— zaštita potrošača, uključujući ulagače;

„1. Države članice osiguravaju slobodu prijema i ne ograničavaju ponovne prijenose audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država članica na njihovom državnom području iz razloga koji spadaju u područja usklađena ovom Direktivom.”;

ii. poduzete protiv jedne audiovizualne medijske usluge na zahtjev koja dovodi u pitanje ciljeve iz točke (i) ili predstavlja ozbiljan ili značajan rizik da će ti ciljevi biti dovedeni u pitanje;

(b) u stavku 2. uvodna rečenica i točka (a) zamjenjuju se sljedećim:

iii. razmjerne tim ciljevima;

„2. U vezi s televizijskim emitiranjem, države članice mogu privremeno odstupiti od stavka 1. ako se ispune sljedeći uvjeti:

(b) prije poduzimanja mjera u pitanju i ne dovodeći u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i zakone koji se provode u okviru kaznene istrage, država članica:

(a) televizijsko emitiranje koje dolazi iz druge države članice očito, ozbiljno i teško krši članak 22. stavak 1. ili 2. i/ili članak 3. stavak (b) ”;

— zatražila je od države članice u čiju nadležnost potpada pružatelj medijske usluge da poduzme mjere i taj pružatelj nije poduzeo te mjere, ili su one bile neodgovarajuće,

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„4. U vezi s audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, države članice mogu poduzeti mjere za odstupanje od stavka 1. u odnosu na određenu uslugu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

— obavijestila je Komisiju i državu članicu u čiju nadležnost potpada pružatelj medijske usluge o svojoj namjeri da poduzme te mjere.

(a) mjere su:

i. potrebne zbog jednog od sljedećih razloga:

— javna politika, posebno sprečavanje, istraga, otkrivanje i progon kaznenog djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv

5. Države članice mogu, u hitnim slučajevima, odstupiti od uvjeta određenih stavkom 4. točkom (b). U tom slučaju, o mjerama se obavješćuje Komisija i država članica u čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge u najkraćem mogućem roku, navodeći razloge zbog kojih država članica smatra da postoji hitnost.

6. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice da nastavi s mjerama iz stavaka 4. i 5., Komisija istražuje usklađenost mjera o kojima je država članica prethodno obavijestila Komisiju sa zakonodavstvom Zajednice u najkraćem mogućem roku. U slučaju da dođe do zaključka da su mjere neusklađene sa zakonodavstvom Zajednice, Komisija traži od države članice u pitanju da se suzdrži od poduzimanja bilo koje predložene mjere ili da žurno ukine mjere u pitanju.”

5. Članak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 3.

1. Države članice mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga u njihovoj nadležnosti usklađenost s iscrpnijim ili strožim pravilima u područjima koja usklađuje ova Direktiva pod uvjetom da su ta pravila u skladu s pravom Zajednice.

2. U slučajevima kad država članica:

- (a) koristi svoju slobodu iz stavka 1. da donosi detaljnija ili stroža pravila od interesa za širu javnost; i
- (b) procjenjuje da nakladnik televizije u nadležnosti druge države članice osigurava televizijsko emitiranje koje je u potpunosti ili uglavnom usmjereno prema njezinom državnom području;

može stupiti u kontakt s nadležnom državom članicom kako bi se postiglo obostrano zadovoljavajuće rješenje za sve probleme koji se pojave. Po primitku utemeljenog zahtjeva prve države članice, nadležna država članica traži od nakladnika televizije da udovolji pravilima od interesa za širu javnost u pitanju. Nadležna država članica obavješćuje prvu državu članicu o rezultatima dobivenim nakon tog zahtjeva u roku od dva mjeseca. Svaka država članica može pozvati odbor za kontakt osnovan sukladno članku 23.a da istraži slučaj.

3. U slučajevima kad prva država članica procjenjuje:

- (a) da rezultati postignuti kroz primjenu stavka 2. nisu zadovoljavajući; i
- (b) da dotični nakladnik televizije ima poslovni nastan u nadležnoj državi članici, kako bi se zaobišla stroža pravila u područjima koja usklađuje ova Direktiva, a

koja bi se primjenjivala na njega ako bi isti imao poslovni nastan u prvj državi članici,

prva država članica može donijeti odgovarajuće mjere protiv predmetnog nakladnika televizije.

Te su mjere objektivno potrebne, primjenjuju se na nediskriminirajući način i razmjerne su ciljevima koje nastoje postići.

4. Država članica može poduzeti mjere sukladno stavku 3. isključivo ako udovoljavaju sljedećim uvjetima:

- (a) država članica obavijestila je Komisiju i državu članicu u kojoj nakladnik televizije ima poslovni nastan o svojoj namjeri da te mjere poduzme potkrepljujući osnove na kojima temelji svoju procjenu; i
- (b) Komisija je odlučila da su mjere usklađene s pravom Zajednice, a posebno da su procjene koje je izvršila država članica koja poduzima te mjere sukladno stavcima 2. i 3. ispravno utemeljene.

5. Komisija donosi odluku u roku od tri mjeseca nakon primitka obavijesti iz stavka 4. točke (a). Ako Komisija odluči da su mjere neusklađene s pravom Zajednice, država članica u pitanju suzdržat će se od poduzimanja predloženih mjera.

6. Države članice osiguravaju odgovarajućim sredstvima, u okviru njihovog zakonodavstva, da pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti učinkovito udovoljavaju odredbama ove Direktive.

7. Države članice potiču koregulatorne i/ili samoregulatorne sustave na nacionalnoj razini u svim područjima koja usklađuje ova Direktiva u mjeri u kojoj to dozvoljavaju njihovi pravni sustavi. Ti regulatorni sustavi su takvi da ih široko prihvaćaju glavni dioničari u obuhvaćenim državama članicama i da osiguravaju učinkovitu provedbu.

8. Direktiva 2000/31/EZ primjenjuje se osim ako nije drukčije predviđeno ovom Direktivom. U slučaju sukoba između neke odredbe iz Direktive 2000/31/EZ i neke odredbe ove Direktive, odredbe ove Direktive imaju jaču pravnu snagu, osim ako nije drukčije predviđeno ovom Direktivom.”

6. Članak 3.a se briše.

7. Umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE II.A

**ODREDBE PRIMJENJIVE NA SVE AUDIOVIZUALNE
MEDIJSKE USLUGE**

Članak 3.a

Države članice osiguravaju da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga u njihovoj nadležnosti pružaju pristup primateljima neke usluge, barem za sljedeće podatke, na jednostavan, izravan i stalan način:

- (a) naziv pružatelja medijske usluge;
- (b) zemljopisna adresa na kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan;
- (c) potankosti o pružatelju medijske usluge, uključujući adresu elektronske pošte ili internetsku stranicu, koje mu omogućuju brz kontakt na izravan i učinkovit način;
- (d) gdje je primjenjivo, nadležna regulatorna ili nadzorna tijela.

Članak 3.b

Države članice na odgovarajuće načine osiguravaju da audiovizualne medijske usluge koje pružaju pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti ne sadrže bilo kakvo poticanje mržnje na osnovi rase, spola, vjere ili nacionalnosti.

Članak 3.c

Države članice potiču pružatelje medijske usluge u njihovoj nadležnosti da osiguraju da njihove usluge postupno budu dostupne osobama s oštećenjem vida ili sluha.

Članak 3.d

Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti ne prenose kinematografska djela izvan razdoblja dogovorenih s nositeljima prava.

Članak 3.e

1. Države članice osiguravaju da audiovizualne komercijalne komunikacije koje pružaju pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti udovoljavaju sljedećim zahtjevima:

- (a) audiovizualne komercijalne komunikacije lako su prepoznatljive kao takve. Prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija je zabranjena;

- (b) prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija ne koristi podsvesne tehnike;

- (c) audiovizualna komercijalna komunikacija ne:

- i. dovodi u pitanje poštivanje ljudskog dostojanstva;
- ii. uključuje ili promiče bilo kakav oblik diskriminacije na osnovi spola, rasnog ili etničkog podrijetla, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invaliditeta, dobi ili spolne orijentacije;
- iii. potiče ponašanje koje šteti zdravlju ili sigurnosti;
- iv. potiče ponašanje koje uvelike šteti zaštiti okoliša;

- (d) zabranjuju se svi oblici audiovizualne komercijalne komunikacije za cigarete i druge duhanske proizvode;

- (e) audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića nisu posebno usmjerene na maloljetnike i ne potiču neumjerenu potrošnju tih pića;

- (f) zabranjuje se audiovizualna komercijalna komunikacija za lijekove i liječenje dostupne samo na liječnički recept u državi članici u čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge;

- (g) audiovizualne komercijalne komunikacije ne uzrokuju fizičku ili moralnu štetu maloljetnicima. Stoga one izravno ne potiču maloljetnike na kupnju ili najam proizvoda ili usluge tako da iskorištavaju njihovo neiskustvo ili lakovjernost niti ih izravno ne potiču da uvjere svoje roditelje ili druge osobe na kupnju roba ili usluga koje se oglašavaju, niti posebno ne iskorištavaju povjerenje maloljetnika u roditelje, učitelje ili druge osobe, niti neopravdano ne pokazuju maloljetnike u opasnim prilikama.

2. Države članice i Komisija potiču pružatelje medijske usluge na razvoj pravila ponašanja u vezi s neprimjerenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom koja prati ili je uključena u dječje programe, o hrani i napitcima koji sadrže hranjive i druge tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno tvari kao što su masnoće, trans-masne kiseline, sol/natrij i šećere, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje.

Članak 3.f

1. Sponzorirane audiovizualne medijske usluge ili programi moraju udovoljavati sljedećim zahtjevima:

(a) na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, njihov raspored ni u kojem se slučaju ne smije utjecati na način da se djeluje na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;

(b) ne smiju izravno poticati kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu ili usluge;

(c) gledatelji moraju biti jasno obaviješteni o postojanju sporazuma o sponzorstvu. Sponzorirani programi moraju biti jasno određeni kao takvi imenom, znakom tvrtke i/ili bilo kojim drugim simbolom sponzora kao što je upućivanje na njegov(e) proizvod(e) ili uslugu(-e) ili svoj prepoznatljiv znak na primjeren način za programe na početku, tijekom i/ili na kraju programa.

2. Audiovizualne medijske usluge ili programe ne smiju sponzorirati poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta ili drugih duhanskih proizvoda.

3. Sponzorstvo audiovizualnih medijskih usluga ili programa od strane poduzeća čije djelatnosti uključuju proizvodnju ili prodaju lijekova i liječenje može promicati ime ili ugled tog poduzeća, ali ne smije promicati određene lijekove ili liječenje dostupne isključivo na liječnički recept u državi članici pod čijom je nadležnošću pružatelj medijske usluge.

4. Vijesti i programi o tekućim događajima ne smiju biti sponzorirani. Države članice mogu odabrati da zabrane prikazivanje znaka tvrtke koja osigurava sponzorstvo dječjih, dokumentarnih i vjerskih programa.

Članak 3.g

1. Zabranjuje se plasman proizvoda.

2. Odstupajući od stavka 1., plasman proizvoda je dopušten, osim ako država članica ne odluči drukčije:

— u kinematografskih djelima, filmovima i serijama koji su napravljeni za audiovizualne medijske usluge, sportske programe i lagane zabavne programe, ili

— u slučajevima kad nema plaćanja već samo osiguranja određenih besplatnih roba ili usluga, kao što su produkcijski rekviziti ili nagrade, u cilju njihovog uključenja u neki program.

Odstupanje određeno u prvoj alineji ne primjenjuje se na dječje programe.

Programi koji sadrže plasman proizvoda moraju udovoljavati barem sljedećim uvjetima:

(a) na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, njihov raspored ni u kojem slučaju se ne utječe tako da se ugrožava odgovornost i urednička nezavisnost pružatelja medijske usluge;

(b) izravno ne potiču kupnju ili najam roba ili usluga, osobito ne posebnim promotivnim upućivanjem na te robe ili usluge;

(c) ne ističu neprilično dotični proizvod;

(d) gledatelji su jasno obaviješteni o postojanju plasmana proizvoda. Programi koji sadrže plasman proizvoda odgovarajuće se navode na početku i kraju programa, i kad se program nastavlja nakon stanke za oglašavanje, kako bi se izbjegla moguća zabuna od strane gledatelja.

Kao izuzetak, države članice mogu izabrati da se odreknu zahtjeva određenih u točki (d) pod uvjetom da dotični program nije proizveo niti naručio sam pružatelj medijske usluge ili poduzeće povezano s pružateljem medijske usluge.

3. U svakom slučaju programi ne sadrže plasman proizvoda:

— duhanskih proizvoda ili cigareta ili plasman proizvoda poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta ili drugih duhanskih proizvoda, ili

— posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept u državi članici u čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge.

4. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. primjenjuju se isključivo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.”

8. Umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE II.B

ODREDBE PRIMJENJIVE NA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE NA ZAHTEJEV

Članak 3.h

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da audiovizualne medijske usluge na zahtjev koje pružaju pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti koje mogu ozbiljno narušiti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika isključivo budu dostupne na način koji osigurava da maloljetnici obično ne čuju ili gledaju te audiovizualne medijske usluge na zahtjev.

Članak 3.i

1. Države članice osiguravaju da audiovizualne medijske usluge na zahtjev koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti promiču, gdje je moguće i odgovarajućim sredstvima, proizvodnju i pristup europskim djelima. Takvo promicanje može se povezati s, *inter alia*, financijskim doprinosom koji ostvare takve usluge za proizvodnju i stjecanje prava europskih djela ili udjel i/ili isticanje europskih djela u katalogu programa koje nudi audiovizualna medijska usluga na zahtjev.

2. Države članice podnose izvješće Komisiji najkasnije 19. prosinca 2011. i svake četiri godine nakon toga o primjeni stavka 1.

3. Komisija podnosi izvješće, na osnovi podataka dobivenih od država članica i neovisnog istraživanja, Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni stavka 1., uzimajući u obzir tržišna i tehnološka kretanja i cilj kulturne različitosti.”

9. Umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE II.C

ODREDBE O ISKLJUČIVIM PRAVIMA I KRATKIM VIJEŠTIMA U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU

Članak 3.j

1. Svaka država članica može poduzeti mjere u skladu s pravom Zajednice kako bi osigurala da nakladnici televizije u njihovoj nadležnosti ne emitiraju na isključivoj osnovi događaje koje ta država članica smatra od velike važnosti za društvo tako da značajan dio javnosti u toj državi članici nema mogućnost pratiti takve događaje putem prijenosa uživo ili odgođenim prijenosom na televiziji slobodnog pristupa. Ako to učini, dotična država članica sastavlja popis određenih događaja, na nacionalnoj ili nenacionalnoj razini, za koje smatra da su od velike važnosti za društvo. Čini to pravodobno na jasan i transparentan način. Pritom dotična država članica također određuje trebaju li ti događaji biti dostupni putem sveukupnog ili djelomičnog prijenosa uživo, ili prema potrebi zbog objektivnih razloga od javnog interesa, putem sveukupnog ili djelomičnog odgođenog prijenosa.

2. Države članice neposredno obavješćuju Komisiju o svim mjerama koje su poduzele ili će poduzeti na temelju stavka 1. U roku od tri mjeseca od obavijesti, Komisija provjerava jesu li te mjere usklađene s pravom Zajednice i o njima obavješćuje druge države članice. Komisija traži mišljenje odbora za kontakt koji se osniva na temelju članka 23.a. Komisija bez odlaganja objavljuje mjere koje su poduzete u *Službenom listu Europske unije* i barem jednom godišnje pročišćen popis mjera koje su poduzele države članice.

3. Države članice osiguravaju, odgovarajućim sredstvima u okviru svojeg zakonodavstva, da nakladnici televizije u njihovoj nadležnosti ne ostvaruju isključiva prava kupljena od tih nakladnika televizije nakon dana objave ove Direktive tako da značajan dio javnosti u drugoj državi članici nema mogućnost pratiti događaje koje odredi ta druga država članica u skladu sa staccima 1. i 2. putem sveukupnog ili djelomičnog prijenosa uživo ili, prema potrebi zbog objektivnih razloga od javnog interesa, putem sveukupno ili djelomično odgođenog prijenosa na televiziji slobodnog pristupa kako je odredila ta druga država članica sukladno stavku 1.

Članak 3.k

1. Države članice osiguravaju da u svrhu kratkih vijesti, svaki nakladnik televizije s pravom nastana u Zajednici ima pristup na pravednoj, razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi događajima od velikog interesa za javnost koje na isključivoj osnovi prenosi nakladnik televizije u njihovoj nadležnosti.

2. Ako drugi nakladnik televizije s poslovnim nastanom u istoj državi članici, kao i nakladnik televizije koji traži pristup, stekne isključiva prava na događaj od velikog interesa za javnost, pristup se traži od tog nakladnika televizije.
3. Države članice osiguravaju da takav pristup bude zajamčen tako da se omogućuje nakladnicima televizije da slobodno biraju kratke isječke s prijenosnog signala nakladnika televizije, ako nije nemoguće zbog praktičnih razloga, barem utvrđivanjem njihovog izvora.
4. Kao drugo rješenje za stavak 3., države članice mogu uspostaviti jednak sustav koji postiže pristup na pravednoj, razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi putem drugih načina.
5. Kratki isječci koriste se isključivo za programe općih vijesti i mogu se koristiti u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev samo ako se nudi isti program uz vremensku odgodu od strane istog pružatelja medijske usluge.
6. Ne dovodeći u pitanje stavke od 1. do 5., države članice osiguravaju, u skladu s njihovim pravnim sustavima i praksama, određivanje načina i uvjeta u vezi s pružanjem tih kratkih isječaka, posebno, svih postupaka za naknadu, najveću duljinu kratkih isječaka i vremenskih ograničenja za njihov prijenos. Ako se osigurava naknada, ona ne prelazi dodatne troškove koji izravno nastaju pri pružanju pristupa.”

10. U članku 4. stavku 1., izraz, „u smislu članka 6.,” se briše.

11. Članci 6. i 7. se brišu.

12. Naslov Poglavlja IV. zamjenjuje se sljedećim:

„TELEVIZIJSKO OGLAŠAVANJE I TELETRGOVINA”.

13. Članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

1. Televizijsko oglašavanje i teletrgovina lako su prepoznatljivi i razlučivi od uredničkog sadržaja. Ne dovodeći u pitanje uporabu novih oglašavajućih tehnika, televizijsko oglašavanje i teletrgovina prilično se razlikuju od drugih dijelova programa kroz optička i/ili zvučna i/ili prostorna sredstva.

2. Pojedinačni kratki televizijski oglasi i kratki oglasi za teletrgovinu, osim u prijenosu sportskih događaja, ostaju iznimke.”

14. Članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 11.

1. Države članice osiguravaju da se, kad se televizijsko oglašavanje ili teletrgovina ubacuju tijekom programa, ne dovode u pitanje cjelovitost programa i prava nositelja prava, uzimajući u obzir prirodne prekide, trajanje i prirodu programa.

2. Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne filmove), kinematografskih djela i vijesti može prekinuti televizijsko oglašavanje i/ili teletrgovina jednom za svako planirano razdoblje od najmanje trideset minuta. Prijenos dječjih programa može prekinuti televizijsko oglašavanje i/ili teletrgovina jednom za svako planirano razdoblje od najmanje trideset minuta, pod uvjetom da planirano trajanje programa bude dulje od 30 minuta. Televizijsko oglašavanje ili teletrgovina ne ubacuju se tijekom vjerskih obreda.”

15. Članci 12. i 13. se brišu.

16. Članak 14. stavak 1. se briše.

17. Članci 16. i 17. se brišu.

18. Članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

1. Udjel kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu u određenom satu ne prelazi 20 %.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na najave snimljene od strane nakladnikâ televizije u vezi s njihovim vlastitim programima i pratećim proizvodima koji su izravno dobiveni iz tih programa, najavama sponzorstva i plasmanima proizvoda.”

19. Članak 18.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.a

Izlozi namijenjeni za teletrgovinu vidljivo su prepoznatljivi kao takvi putem optičkih i zvučnih sredstava i najmanje neprekinuto traju 15 minuta.”

20. Članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.

Odredbе ove Direktive primjenjuju se *mutatis mutandis* na televizijske kanale koji su isključivo namijenjeni oglašavanju i teletrgovini i na televizijske kanale koji su isključivo namijenjeni samopromicanju. Poglavlje III. i članak 11. i članak 18. ne primjenjuju se na te kanale.”

21. Članak 19.a briše se;

22. Članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Ne dovodeći u pitanje članak 3., države članice mogu, poštujući pritom pravo Zajednice, predvidjeti uvjete drugačije od uvjeta utvrđenih u članku 11. stavku 2. i članku 18. za televizijske programe namijenjene isključivo za nacionalno područje i koje javnost u jednoj ili više drugih država članica ne može izravno ili neizravno primiti.”

23. Naslov poglavlja V. zamjenjuje se sljedećim:

„**ZAŠTITA MALOLJETNIKA U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU**”.

24. Članci 22.a i 22.b brišu se.

25. Naslov poglavlja VI. zamjenjuje se sljedećim:

„**PRAVO NA ODGOVOR U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU**”.

26. U članku 23.a stavku 2. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) kako bi olakšali razmjenu informacija između država članica i Komisije o stanju i razvoju regulatornih aktivnosti u vezi audiovizualnih medijskih usluga, uzimajući u obzir audiovizualnu politiku Zajednice, i bitne razvoje u tehničkom području.”

27. Umeće se sljedeće poglavlje:

„**POGLAVLJE VI.B**

SURADNJA IZMEĐU REGULATORNIH TIJELA DRŽAVA ČLANICA

Članak 23.b

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi jedna drugoj i Komisiji pružile podatke potrebne za primjenu odredaba ove Direktive, posebno njezine članke

2., 2.a i 3., posebno kroz njihova nadležna neovisna regulatorna tijela.”

28. Članci 25. i 25.a se brišu.

29. Članak 26. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 26.

Najkasnije 19. prosinca 2011., i svake tri godine nakon toga, Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Europskomu gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive i prema potrebi daje daljnje prijedloge za prilagodbu kretanjima u području audiovizualnih medijskih usluga, posebno u svjetlu nedavnih tehnoloških napredaka, konkurentnosti sektora i razina medijske pismenosti u svim državama članicama.

Ovo izvješće također ocjenjuje problem televizijskog oglašavanja koje prati ili je uključeno u dječje programe, a posebno jesu li količinska i kvalitativna pravila koja su sadržana u ovoj Direktivi pružila potrebnu razinu zaštite.”

Članak 2.

Uredba (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača⁽¹⁾ mijenja se kako slijedi:

— točka 4. Priloga „Direktive i Uredbe iz članka 3. točke (a)” zamjenjuje se sljedećim:

„4. Direktiva 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama)^(*): članci 3.h i 3.i i članci od 10. do 20. Direktive kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2007/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća^(**).”

^(*) SL L 298, 17.10.1989., str. 23.

^(**) SL L 332, 18.12.2007., str. 27.”

Članak 3.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 19. prosinca 2009. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

⁽¹⁾ SL L 364, 9.12.2004., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Direktivom 2005/29/EZ.

Kad države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. prosinca 2007.

Za Europski parlament

Predsjednik

H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće

Predsjednik

M. LOBO ANTUNES